

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Ingen høyhed, ingen Ære

Citation: Kingo, Thomas: "Ingen høyhed, ingen Ære", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 337.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid96812/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

11.

Om ald Verden mig vil hade,
Spende mig i Klaffer-Aag,
Ah at Du vil da oplade
5 Ald din Pines store Bog,
At Jeg der udi kand see
Falske Vidne dig belee,
Trods da alle falske Tunger,
Trods da alle Satans Unger.

10

12.

Vil mand og med Døden true,
Legge mig ald skiendsel paa,
Gid min Siæl maa da beskue
428 Hvor Taalmodig mand dig saae,
Der Du viste Dødsens Dom
Kunde ey gaaes uden om,
Saa skal ald din Meen og Møde
Dødsens Tanker mig forsøde.

Th. Kingo.

20

Om St: Peders Fald.

Under forige Melodie.

I.

25 **I**ngen Høyhed, ingen Ære,
Ingen sliig Fuldkommenhed
Kand der under Solen være,
At dend sig forsikret veed

For at giøre syndefald!
 Intet Embed', intet Kald
 Er saa helligt, at det ikke
 Dog kand faa en synde-prikke.

2.

5

Ingen giøre sig de Tanker,
 At hand ikke snuble kand,
 Aff sit eget hiertes Anker
 Skuffes mand i Syndens Vand!
 Ingen sig formaste maa,
 Om hand end i Dag kand staa,
 Thi hand kand i Morgen falde,
 Og sig ulyksalig kalde.

429

3.

Store Helgen ogsaa haver
 Adams Kiød og Klæder paa,
 Deres høye Himmel-Gaver
 De i Leerkar bære maa!
 Kom og see hvor Peder faldt,
 Der det om hans Troskab galdt,
 JESUS da hans Løfter sauner,
 De fløy bort som Røg og Auner.

15

20

4.

JESUS staar i stoor Vanære
 Bunden, slagen, overspyt,
 Skam og skiendsel maa hand bære,
 Udaff Vold og Magt forknyt!

25

Peder glemmer dog hans Nød,
 Frygter for at gaa i Død,
 Og med Livets Fyrste sette
 Livet, som hand før forjette.

5

5.

Hand ved Ilden, naar hand gyser,
 Veed sig vel at gjøre varm,
 430 Men Guds Kierlighed dog fryser
 I hans Hierte, Bryst og Barm,
 10 Naar en Pige spørger ham
 Om hand kiendte det Guds Lam,
 Hand tre gange JESum negter,
 Ja med Meeneed sig forfegter.

6.

15

Hanen galer og forkynder
 Nattens Gang, men Peder ey
 Kiender Gang i sine Synder,
 Hand er paa dend brede Vey,
 Hand forbander sig og svær,
 20 At ham JESus fremmed er,
 Og just i hans Synd og Laster
 JESus Øye paa ham kaster.

7.

25

Peder, est du da en Klippe,
 Som Guds Kirke bygges paa?
 Hvor kand du da saadan glippe,
 Og i Storm ey bedre staa?

Ney! vor JEsus Klippen er,
 Og hans Ord, som Alting bær,
 Hand staar fast og aldrig rygges,
 Paa hans Ord Guds Kirke bygges.

8. 431
 Ingen Sorrhig og Ælende
 Dig, O JEsu, hindre kand,
 Du jo Øyet hen skal vende
 Paa dend Usel faldne Mand,
 Hand og merkte at Du saae 10
 Alt hvad i hans Hjerter laa,
 Og hvad skyld der i ham findes,
 Saa dit sande ord hand mindes.

9. 15
 O min JEsu, naar jeg leder
 Paa mit Hiertes skiulte Sti,
 Og Samvittigheden meder
 Paa de Torne der udi!
 Da mit Hjerter siger mig,
 At jeg Tusind gange Dig 20
 Haver skiendelig Fornegtet,
 Og langt over Peder slegtet.

10. 25
 Hand Dig negted Trende gange
 Og Forsoer sin Hjerter Gud,
 Mine fald de er saa mange
 Mod hvert Lovens Ord og Bud,

432 At de overløbe kand
 Stierners tal og Havets Vand,
Mund og Tunge, Hiert' og Øye
Sig fra Dig til Verden bøye.

5

11.

Vel kand jeg i Synden rende,
Som en modig Hest i striid,
Men at jeg mig om kand vende,
Det formaar ey ald min fiid!
10 Vend Dig derfor til mig saa
 Med din Naade, at jeg maa
Aff dit Guddoms Øye skue
Krafften aff din Naade-lue.

15

12.

Peder faldt og blev opretted
Ved din Naades store Arm,
O min JEsu, det har letted
Syndestenen i min Barm!
Du vilt mig og ey Forsmaa
20 I hvor høyt min Synd gaar paa,
Vær med Trøstens Aand til stæde,
Lær mig kun, som hand at græde.

Th: Kingo.